

Знаеше се, че на укрепената линия в. Китка — Чупино — Добровница — Крива паланка — Султанъ тепе сърбитѣ иматъ 12 баталиона, 6 батареи и 2 далекобойни орждия, независимо отъ частитѣ, които се намиратъ задъ тѣхъ — въ вжтрешността.

Командирътъ на дивизията реши:

1) да се атакува сръбската укрепена позиция в. Китка — Чупина — Крива паланка — Султанъ тепе съ дълбокъ обходъ отъ северъ по посока в. Голѣмъ — в. Китка — в. Чупина; 2) следъ падането на тази отбранителна линия сжщата колона да се насочи въ обходъ на Страцинската позиция въ посока в. Чупина — Козякъ планина; 3) следъ пададането на Страцинската позиция сжщата обходна колона да се насочи отъ Козякъ планина къмъ Сушево — Куманово.

Мѣстността, по която предстоеше да се развиятъ военнитѣ действия, е планинска, силно пресѣчена, скалиста. При настѣпление къмъ Куманово граничната линия, вододѣлъ между Струма и Пчиня, е естествено най-силната отбранителна позиция съ сръдна височина 1000—2000 метра.

Втора отбранителна линия бѣ в. Китка — Чупина — Добровница — Крива паланка — Султанъ тепе; трета отбранителна линия — Страцинската планина (к. 900 — в. Видинъ). Позициитѣ имаха общи недостатѣци — мъртви пространства на близки разстояния и липса на напрѣчни пѣтища за свръзка и за подвозъ и отвозъ. Единствениятъ пѣтъ къмъ Куманово бѣ шосето Кюстендилъ — Гюешево — Крива паланка — Страцинъ — Куманово. Междуселскитѣ пѣтища, по причина на поройнитѣ дѣждове, бѣха разкаляни и движението на артилерия и коли бѣ много трудно. Краятъ бѣ много беденъ откъмъ храни и такива трѣбваше да се доставятъ отъ България.

Обявяване войната на Сърбия

На 1 октомврий Царътъ и правителството обявиха съ манифестъ войната срещу сърбитѣ и призоваха народа къмъ защита на родния край.

Въ сжщия день биде издадена и следната заповѣдъ по действаща войска:

Офицери, подофицери и войници,

Повече отъ една година вече цѣла Европа се раздруска отъ еката на една безпримѣрна и единствена въ историята на вѣковетѣ война. Втора година вече най-цивилизованитѣ на свѣта народи се намиратъ въ взаимна безпощадна борба. Тѣ не се умориха и не се разколебаха, защото се биятъ за своята честъ, за своитѣ интереси и за своитѣ права.

Досега ние останахме незасегнати отъ общия пожаръ, но ето че неговитѣ огнени езици приближаватъ къмъ насъ и скоро ще почнатъ да се извиватъ надъ границитѣ на родната ни земя.

Да останемъ и занаяпредъ безучастни зрители на гигантската борба значи да измѣнимъ на своитѣ национални идеали и да заслужимъ презрението на всички наши поробени братя, очитѣ на които, изпълнени съ надежда, сж обър-